

**ZAISTA,
OVAJ ČOVEK
JESTE SIN BOŽJI**

Pripremio:
Remnant Messages
P. O. Box 378
Ararat, VIC 3377 Australia

Sadržaj

LJUBAV BOŽIJA.....	3
OTAC JE DAO	3
SIN BOŽIJI JE DAO.....	5
POMAZANIK.....	6
AKO SI SIN BOŽIJI.....	10
KO SAM JA?.....	11
JA SAM SIN BOŽIJI.....	13
DA LI JE ISUS SIN BOŽIJI?.....	15

*„Ovdje je trpljenje svetijeh,
koji drže zapovijesti Božje i vjeru Isusovu“
Otkrivenje 14:12*

www.Revelation1412.org
www.istinaotroјstvu.com

LJUBAV BOŽIJA

"Jer Bogu tako omilje svet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni." (Jovan 3,16.)

Ovo je sigurno najpoznatiji tekst u čitavoj Bibliji; najdragocenije obećanje i dar, jer **Bogu tako omilje** svet da je dao Sina Svoga Jedinorodnoga da umre za čovečanstvo. Neverovatna ljubav!

"Otac nas voli, ali ne zbog te velike žrtve pomirenja, već se lično pobrinuo za žrtvu pomirenja zato što nas voli. Hrist je posrednik preko koga je On izlio svoju beskrajnu ljubav na pali svet. "Jer Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom." (2.Korinćanima 5,19.) Bog je trpeo sa svojim Sinom. Samrtna borba u Getsimaniji, smrt na Golgoti - bila je cena koju je srce Beskrajne Ljubavi platilo za naše otkupljenje." Put Hristu str.13 (or. Str.4.5)

Takva ljubav prevazilazi našu moć razumevanja.

"Darivanje Hrista je vrhunska krunišuća istina Božije ljubavi i Njegovog Očinstva, kroz sva vremena i kroz svu večnost." Izabrana svedočanstva – 1897.

OTAC JE DAO ...

Razmotrite implikacije ovog divnog dara - Bog je dao Svog jedinog Sina. Pre nego je zemlja stvorena, Otac se složio da prihvati Sinovljevu dobrovoljnu ponudu da postane zamena za ljudsku vrstu. (ponuda uslovnog karaktera, ukoliko bude neophodno, u slučaju da čovek sagreši - primedba prevodioca)

"I reci mu govoreći; ovako veli Gospod nad vojskama; evo čoveka kojemu je ime KLICA, koja će klijati s mesta svoga i sagradiće crkvu Gospodnju. Jer će On sagraditi crkvu Gospodnju, i nosiće slavu, i sedeće i vladati na svom prestolu, i biće sveštenik na prestolu svom i savet mirni biće među obojicom." (Zaharija 6,12.13.)

Gledano vremenski unazad u večnosti, Sin se zavetovao da umre za čovečanstvo, i "pre nego što su postavljeni temelji Zemlji, Otac i Sin sjedinili su se u zavetu da otkupe čoveka, ako ga sotona bude pobedio. Stegli su svoje ruke u svečanom zavetu da će Hrist postati jamac za ljudski rod." Čeznja vekova str.716 (or. Str.834)

"Anđeo reče: "Misliš li da je Otac bez opiranja i borbe predao svog premilog Sina? Ne, ne". Čak je i za samog Boga to predstavljalo jednu takvu borbu: da li da dozvoli

da krivci propadnu, ili će svog ljubljenog Sina predati da umre njih radi." Rani spisi str.139 (or. Str.127, 1845.)

Razmislite o riziku koji je On (Bog Otac) preuzeo. Postojao je takav rizik - po kojem bi Otac mogao da izgubi svog Sina za večnost!

*"Cena našeg otkupljenja ne može biti shvaćena sve dok otkupljeni ne budu stajali sa svojim Otkupiteljem pred Božijim prestolom. Dok se slava večnoga doma bude razvijala pred našim ushićenim čulima setićemo se da je Isus sve to ostavio zbog nas, da nije postao samo izgnanik iz nebeskih dvorova, **već da se zbog nas izložio opasnosti neuspeha i večnog gubitka.**" Čežnja Vekova str. 96 (or. str.131) ... (mogućnost gubitka ličnog života za večnost! - prim. prev.)*

Kako li se Otac osećao kada je Njegov ljubljeni Sin bio prezren od strane onih, koje je bio došao da spase? Gledao Ga je kako umire na krstu, dok su mu se prolaznici izrugivali i podsmevali, i nije mogao ništa da učini da ga spase. (kako ne bi obesnažio plan spasenja ljudskog roda – prim. prev.)

"Ili! Ili! Lama savahtani? u prevodu; Bože moj! Bože moj! Zašto si me ostavio?" (Matej 27,46.) (Psalm 22,1.)

Uzvisite Boga Neba, jer je patio zajedno sa Svojim Sinom!

*"On Ga je dao ne samo da ponese naše grehe i umre kao naša žrtva, **već Ga je dao palom ljudskom rodu.** Bog je dao svoga Jedinorodnoga Sina da postane član ljudske porodice, da zauvek zadrži svoju ljudsku prirodu." Čežnja vekova str. 11 (or. str.:25)*

Isus je odlučio da zadrži svoju čovečnost (ljudsku prirodu) za večnost.

"A On, prinevši jedinu ('svagdašnju'-'večnu'-jednom zauvek) žrtvu za grehe, sede sa desne strane Bogu...Imajući dakle velikoga poglavara svešteničkoga, koji je prošao nebesa, Isusa Sina Božijeg...koji je u svačemu bio iskušan, kao i mi, osim greha...da pristupimo dakle slobodno k prestolu blagodati..." (Jevrejima 10,12; 4,14-16.)

Razmislite o ovoj uzvišenoj realnosti.

Nikada više - nikada za čitavu večnost - Sin Božiji više neće biti isti onakav, kakav je bio pre svog utelovljenja u ljudsku prirodu!

Nikada!

"Kroz večna vremena On (Hrist) je povezan sa nama...Bog je usvojio ljudsku prirodu u ličnosti svoga Sina i preneo je u najviše nebo...U Hristu su međusobno povezane zemaljska i nebeska porodica. Proslavljeni Hrist je naš brat." Čežnja vekova str.11 (or. str. 25-26.)

Naša srca trebalo bi da budu ispunjena dubokom zahvalnošću i ljubavlju dok promišljamo o ovako predivnoj ljubavi Boga Oca i Njegovog jedinog Sina.

SIN BOŽIJI JE DAO...

Sin Božiji je sada povezan sa čovečanstvom kao Sin čovečiji, ali pre svog utelovljenja On je bio Jedinorodni Sin Božiji - rođen od Boga Oca. U dalekim danima večnosti Bog je imao Sina po Svom obličju, Jednog koji je postao božanstvo u svakom smislu reči. On je bio savršena slika, "kopija", "preslika", "ikona", "obličje bića" Svoga Oca, "sjajnost Njegove (Očeve) slave".

Tako je Otac mogao da kaže Svom Sinu, "*Prestol je Tvoj, O Bože...*", jer je Sin preuzeo istovetnu prirodu Boga. (Jevrejima 1,3.8.)

Kao Sin koji je "**rođen**", Hrist je bio "*učinjen toliko bolji (uzvišeniji) od anđela*", jer je nasleđem (od Oca) Hrist "*postao toliko bolji od anđela, koliko preslavnije ime od njih dobi.*" (Jevrejima 1,4.)

*"Bog je toliko zavoleo svet, da je dao Svog Jedinorodnog Sina, ne sina po stvaranju, kao što su anđeli bili stvoreni, niti sina po usvojenju, kao što je usvojen pokajani grešnik, nego Sina **rođenog po obličju bića Njegova (Očevog)...**"* Znaci vremena 1895. (Jevrejima 1,1-3.)

Da je Isus bio stvoreno biće, ne bi nam mogao ponuditi spasenje, jer bi i sam lično bio pokoren Zakonu kao i sva ostala stvorena bića, ali kao Sin, rođen od Oca, On je lično bio Bog, i kao takav bio je u mogućnosti da otkupi čoveka od degradacije i ropstva grehu.

Kada je Hrist "obukao" ljudsku prirodu preko Svoje božanske, kroz čudo utelovljenja, On je *postao ta "sveta stvar"* ili "ono sveto što će se roditi" iz utrobe Marijine. Sin nije postao (početak Njegovog postojanja kao Sina) u tom trenutku; On je postao božansko-ljudska beba, pokoren svim zakonima Njegovog ličnog dela stvaranja. (Luka 1,35.)

"A kad se navrši vreme, posla Bog Sina Svojega Jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo." (Galatima 4,4.5.)

Isus Hrist je Sin Božiji, ali ne od onda kada je bio rođen u Vitlejemu, **nego još iz davnih vremena večnosti.**

(Reći "od večnih vremena" ne znači "bez početka", nego od jednog trenutka **u**

večnosti. U knjizi proroka Miheja 5,2. koriste se reči "kojemu su izlasci od početka, od večnih vremena" . Proučavanje ovih reči ukazuje na činjenicu da je u pitanju "dug period" vremena, ili vreme dugo onoliko, koliko je navedeno. Jevrejska reč "**olam**" (Strongov konkordans - 5769) prevedena je sa "sakriven, tačka nestajanja, večnost, uvek, davno vreme, večni, dugo vremena, staro vreme, večito, početak sveta, bez kraja".

Uzmimo primere; 1.Knjiga Mojsijeva 9,16 - "...večni zavet...", 2.Knjiga Mojsijeva 40,15. - "...večno sveštenstvo..." , Isaija 35,10. - "...i večna će radost biti nad glavom njihovom..." , Isaija 55,13. - "...večni znak..." , Jeremija 20,11. - "...sramota večna..." , Jeremija 23,40. - "...večni prekor..." , Danilo 12,2. - "...večni život..." . Očigledno je da će nešto doći svome kraju, nešto neće, nešto ima svoj početak, nešto nema. Ovakvo se razumevanje u svom kontekstu takođe odnosi i na reči koje su u Pismu upućene na Hrista, onda kada je bio rođen u jednom trenutku vremena u večnosti, a što je svakako iznad mogućnosti našeg poimanja vremena, kao i razumevanja istog, ali ono što je izvesno, jeste činjenica da On nema kraja.)

U Svom utelovljenju Hrist je *u određenom novom smislu* ponovo zadobio svoju titulu, ili naziv - Sin Božiji.

POMAZANIK...

Jevreji su veoma dobro razumeli biblijsku istinu da postoji samo jedan Bog, ali su takođe znali da Bog ima Sina, koji je u Svetom Pismu nazvan (proglašen-postavljen) Mesijom.

"Zato znaj i razumi: otkad izide reč da se Jerusalim opet sazida do pomazanika vojvode biće...pogubljen će biti pomazanik i ništa mu neće ostati..." (Danilo 9,25-27.)

(Jevrejska reč "*mashiyach*", koja se takođe izgovara "*mashiach*" (Strongov Kon.4899) znači biti **pomazan**, a obično se odnosi na osobu koja se osveštava (kralj, sveštenik ili svetac), posebno se to odnosi na Mesiju, Pomazanika. Postoje i mnogi drugi biblijski tekstovi koju su mesijanskog tipa, koji se odnose na Mesiju, iako u se u njima reč Mesija direktno ne spominje. Ovaj tekst iz Knjige proroka Danila 9,25-27. jeste Mesijanski tekst u kojem je jasno otkriva godina početka Hristove službe, kao i godina Hristove smrti na krstu Golgote. Njegovom smrću 31.godine, "*ukinuće žrtvu i prinos*", jer je vrhovna žrtva bila ponuđena. "*...jer se istrže iz zemlje živih i za prestupe naroda mojega bi ranjen.*" (Isaija 53,8.)

Mesija - Božiji Jedinorodni Sin.

*"Ko je izašao na nebo i opet sišao? Ko je skupio vetar u pregršti svoje? Ko je svezao vode u plašt svoj? Ko je utvrdio sve krajeve zemaljske? Kako mu je ime? **I kako je ime Sinu Njegovu?** Znaš li? Sve su reči Božije čiste; On je štit onima koji se uzdaju u Njega." (Priče 30,4.5.)*

Koje je Njegovo ime?

Njegovo ime je Emanuilo (Immanuel), jer *"eto devojka će zatrudneti i rodiće sina, i nadjenuće mu ime - Emanuilo (s nama Bog)"* Isaija 7,14. *"Pa će roditi sina, i nadjeni mu ime Isus; jer će On izbaviti svoj narod od greha njihovih."* (Matej 1,21.)

(**Yeshua** je Jevrejsko ime za Isusa, a koje znači 'spasenje' ili 'Bog spasava')

Ali Marijin Sin nije započeo svoj život začecem u njezinoj utrobi, već je kao večni Sin Božiji čudesnim načinom ušao u njenu utrobu. (čudesno delo Boga Oca Duhom Njegovim, koje i kakvo jeste velika Tajna Pobožnosti – prim. prev.)

"Delo otkupljenja je nazvano tajnom, i zaista, ono i jeste tajna kojom je večna pravедnost doneta svakome koji veruje. Ljudska rasa koja je degradirana grehom, bila je u neprijateljstvu prema Bogu. Hrist je svojom neprocenjivom žrtvom, tako bolnim procesom, tajanstvenim kako anđelima, tako i ljudima, prihvatio ljudsku prirodu na sebe i prisvojio čovečanstvo.

Prikrivši svoje Božanstvo, ostavivši svoju Nebesku Slavu po strani, rodio se kao beba u Vitljemu. U telu čovečijem, On je živeo Zakon Božiji, kako bi mogao da osudi greh u telu, i bude svedok nebeskim službenicima kako je Zakon dat za život, sa svrhom da osigura sreću, mir i večno dobro svakome ko je poslušan Zakonu Božijem." Biblijski komentari. Sveska 7. str:915.

Naša srca bi trebalo da budu omekšana i potčinjena sa poniznošću dok pažljivo promišljamo o riziku koji je Isus preuzeo na sebe u nameri da čoveku omogući da bude uzvišen i otkupljen od greha.

Sin Božiji je bio pomazan (određen – postavljen - posvećen) još onda kada je bio rođen u večnosti, jer je bio došao na Zemlju kao Mesija - Spasitelj - Pomazanik. (Grci obično upotrebljavaju Jevrejsku reč Messias, ali Grčka reč za Pomazanika jeste 'Christos' - Hristos ili Hrist.)

Nakon što je Isus bio kršten na reci Jordanu, izašavši iz vode na obalu reke, kleknuo je i pomolio se Svom Ocu. I Otac je potom lično odgovorio i uslišio molitvu Svoga Sina.

"Neposredno sa prestola izlazili su zraci Njegove (Očeve) slave. Nebesa su se otvorila i na Spasiteljevu glavu sišla je najčistija svetlost u obliku goluba - prikladan znak Onoga koji je ponizan i krotak...Narod je stajao i u tišini posmatrao Hrista. Njegova prilika kupala se u svetlosti koja večno okružava Božiji presto. Njegovo podignuto

lice, bilo je proslavljeno, što nikada ranije nisu videli na čovekovom licu. Sa otvorenih nebesa čuo se glas kako govori: 'Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.'" Čeznja vekova str.78 (or. str..112)

Ali pojava Božijeg Duha u obličju golubice u tom trenutku *nije učinila* Isusa Mesijom; već **Ga** je bila samo **identifikovala** kao Pomazanika, kao Onog koji je **bio pomazan ranije, još u večnosti**.

Sin Božiji izjavljuje o Sebi; "Gospod me je imao u početku puta svojega, pre dela svojih, pre svakoga vremena. Pre vekova **postavljena sam**, pre početka, pre postavljanja zemlje. Kad još ne beše bezdana **rodila sam se**, kad još ne beše izvora obilatih vodom." (Priče 8, 22-24.)

(Jevrejska reč za 'postaviti' ili 'biti postavljen', a koja se koristi u gornje navedenom stihu - Priče 8, 23. jeste reč 'nacak' - Strongov Kon.5258, a takođe se izgovara kao 'nasak', i osnovni koren značenja reči jeste; *izliti se, ponuditi se kao žrtva, pomazati kralja, pokriti, stopiti, liti, pretočiti-prekaliti(metal), postaviti*.)

Smisao reči 'izliti' koja se odnosi na pomazanje, upućuje na izlivanje ulja, kao način pomazanja.

"I izli ulja pomazanja na glavu Aronu, i pomaza ga da se osveti." (3.Mojsijeva 8,12.)

Kada je Mojsije osvećivao šator od sastanka, on je uljem pomazao sve što se nalazilo u njemu (sudove, nameštaj, itd).

"I uzmi ulje pomazanja i pomaži šator i sve što je u njemu, i osveti ga i sve sprave njegove, i biće svet." (2.Mojsijeva 40,9.)

Reč 'nacak', upotrebljena za pomazanje Isusa u Pričama 8.glavi, takođe je upotrebljena i u Psalmima.

"Ja sam pomazao cara svojega na Sionu, na svetoj gori svojoj. Kazaću naredbu Gospodnju; On reče meni: 'Ti si Sin moj, ja te sad rodih'." Psalm 2,6.7.

Ovo je Mesijanski Psalm, koji se odnosi na oboje; Hristovo utelovljenje i na zemaljsku svetu goru - Sion, kao i na Njegovo Božanstvo i na Nebeski Sion.

Pogledajte 48.Psalam; "Velik je Gospod i slavan veoma u gradu Boga našega, na svetoj gori svojoj. Prekrasna je visina, uteha svoj zemlji je gora Sion, na severnoj strani njezinoj je grad cara velikoga." (Psalam 48,1.2.)

Ulje je simbol Duha Božijeg, dato Hristu od strane Njegovog Oca prilikom Njegovog pomazanja na Nebu. Zapamtite, Isus je bio rođen Duhom Božijim i pomazan ponovo

prilikom Njegovog krštenja na Jordanu.)

Jevrejska nacija je očekivala dolazak Sina Božijeg - Mesiju, i prilikom Isusovog rođenja anđeli su rekli pastirima kako je On stigao, govoreći; *"Jer vam se danas rodi Spasitelj u gradu Davidovu, koji je Hristos Gospod."* (Luka 2,11.)

Kada su Jevreji videli delo Jovana Krstitelja, pitali su se da nije on Mesija; *"A kad narod beše u sumnji i pomišljahu svi u srcima svojim za Jovana; da nije on Hrist?"* (Luka 3,15.)

Kada su Fariseji pristupili Jovanu Krstitelju, upitali su ga; *"Ko si ti?"* Jovan je odgovorio; *"Ja nisam Hrist."* (Obratite pažnju na ovaj trenutak, jer je Jovan upravo rekao; **'Ja nisam Pomazanik'**. A ovo je izrekao pre nego se dogodilo Isusovo krštenje u Jordanu!)

Tada su ga fariseji upitali; *"zašto dakle krštavaš kada nisi Hristos (Pomazanik), ni Ilija, ni prorok?"* (Jovan 1,19-25.)

Jovan je odgovorio; *"Ja sam glas onoga što više u pustinji; poravnite put Gospodnji."* (Jovan 1, 23. - Isaija 40,3.)

Nakon što se Isus krstio, Andrija i Filip su sledili Isusa kao Njegovi učenici, verovali Ga da je Mesija - Spasitelj - Pomazanik. Oduševljen, Andrija je otrčao da potraži brata Petra govoreći; *"Pronašli smo Mesiju, koji znači Hristos - Pomazanik - Spasitelj."* (Jovan 1,41.)

A sledećeg dana kada je Isus naumio otići u Galileju, našao je Filipa i reče mu; *"Hajde za mnom."* A Filip nađe Natanaila pa mu reče; *"Pronašli smo Onoga za koga je Mojsije pisao u Zakonu, kao i proroci, Isusa - sina Josifova iz Nazareta."* ... i kada je Natanailo ugledao Isusa, reče mu; *"Učitelju! Ti si Sin Božiji, Ti si car Izrailjev."* (Jovan 1, 45.49.)

Na izvoru Jakovljevu u Samariji, jedna žena Samarjanka uputila je Isusu ove reči; *"Znam da će doći Mesija koji se zove Hristos, a kad On dođe kazaće nam sve."* (Jovan 4,25.)

A Isus joj odgovori; *"Ja Sam, koji sa tobom govorim."* (Jovan 4,26.)

Tada je žena ostavila sve i otrčala u grad da javi ljudima koga je srela, govoreći; *"Hodite da vidite čoveka koji mi kaza sve što sam učinila; da nije to Hristos?"* (Jovan 4,29.)

"I mnogi Samarićani izašavši iz grada dođoše u susret Isusu, i mnogi od Samarjana verovahu Ga na osnovu svedočanstva žene koja svedočaje o Njemu, a oni Ga moljahu da On ostane sa njima; i On ostade tamo dva dana. A još više njih poverovaše u Njega na osnovu Njegove besede." (Jovan 4, 30.39.40.41.) ...pa sami potvrdiše svoju

veru rečima;" A ženi govorahu; sada ne verujemo više za tvoju besedu, jer sami čusmo i poznasmo da je ovaj zaista Spas svetu - Hristos." (Jovan 4,42.)

Ovi su ljudi i žena prepoznali **Isusa kao Pomazanika - Sina Božijeg, pomazanoga od Boga!**

AKO SI SIN BOŽIJI...

Kada je sotona prišao Isusu u pustinji, znao je jako dobro Ko je On bio, ali Ga je bio iskušao rečima;" *Ako si Sin Božiji, zapovedi ovom kamenju hlebovi da postanu.*" (Matej 4,3.)

"Tada Ga odvede đavo u sveti grad i postavi Ga navrh crkve, pa mu reče; Ako si Sin Božiji, skoči dole..." (Matej 4,5.6.)

"Opet Ga uze đavo i odvede na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva carstva ovoga sveta i slavu njihovu; I reče mu: sve ovo daću tebi ako padneš i pokloniš se meni." (Matej 4,8.9.)

Tada je, nakon ovog trećeg kušanja Isus prekorio đavola i zapovedio mu da Ga ostavi na miru.

"Kada su se sotona i Božiji Sin po prvi put susreli u borbi, Hristos je bio zapovednik nebeske vojske, a sotona - vođa pobune na nebu, bio je prognan. Sada je njihovo stanje očigledno obrnuto i sotona koristi najviše od svoje prividne prednosti. Jedan od najmoćnijih anđela - kaže on - bio je prognan sa neba. Isus nije mogao u miru da sluša, bez borbe, najvećeg varalicu. Međutim, Božiji Sin nije trebalo da dokazuje svoju božansku prirodu sotonu ili da objašnjava razlog svog poniženja....Iako je Isus prepoznao sotonu od samog početka, nije bio izazvan da uđe u borbu sa njim. Ojačan sećanjem na glas sa neba, počinio je u ljubavi svog Oca. On nije hteo da pregovara sa iskušenjem." Čeznja vekova str:86 (or. str.120)

Sećanje na reči Njegovog Oca, koje Mu je uputio sa Neba, kojima je bio *proglasio Isusa kao Svog Jedinorodnog Sina*, dale su Hristu onu sigurnost koja Mu je bila neophodna da se suprotstavi đavolu.

Nema sumnje da je ova nebeska poruka nadahnula veru onih koji su je čuli, ali ona je bila prvenstveno namenjena dragom Sinu Božijem, kako bi On bio ohrabren da ispuni zavet o planu spasenja, koji je bio sačinjen sa Njegovim Ocem na svetom savetu u nebeskim dvorovima.

Tako je, đavo i njegovi pali anđeli prepoznali su Isusa kao Sina živoga Boga, i strepeli su od Njega. Znali su da ima moć da ih kazni, i jednog dana, On će to zaista i učiniti.

Prilikom jednog susreta sa đavolima u zemlji Gergesinskoj, zli anđeli su bili preplašeno povikali; *"Što mi imamo sa tobom, Isuse, Sine Božiji? Zar si došao ovamo da nas mučiš pre vremena?"* (Matej 8,29.)

Na drugom mestu opisanom u Jevanđelju po Luki; *"A i đavoli izlažahu iz mnogih vičući i govoreći: Ti si Sin Božiji. A On im zabranjivaše da govore da znaju da je On Hristos."* (Luka 4,41.)

Tako je, đavoli su znali Njegov identitet, znali su da je Isus - Sin Božiji.

KO SAM JA?

U toku poslednje etape Njegove zemaljske službe, Hrist je upitao učenike; *"Ko govore ljudi da Ja, Sin čovečiji, jesam?"* (Matej 16,13.KJV)

"A oni rekoše: jedni govore da si Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi da si Jeremija, ili jedan od proroka." (Matej 16,14.)

"Reče im Isus: a vi šta kažete ko sam Ja?" (Matej 16,15.)

*"A Simon Petar odgovori i reče: **Ti si Hristos, Sin Boga živoga.**"* (Matej 16,16.)

Spasitelj je blagoslovio Petra za njegov odgovor, rekavši mu kako mu je to bilo otkriveno od strane Njegovog Nebeskog Oca. *"Petar je iskazao veru dvanaestorice i toga dana pre nego što su se suočili sa velikom probom svoje vere, Sveti Duh Božiji je u sili počinio na njima...Iako prikriiven ljudskim obličjem, oni su razaznali slavu Božijeg Sina."* Čežnja vekova str.353 (or. str..412)

Neposredno pred vaskresenje Lazara, Isus je rekao Marti: *"Ja sam vaskrsenje i život, onaj koji veruje u mene, i ako umre, živeće. I nijedan koji živi i veruje u mene neće umreti za večnost...da li veruješ ovo?"* (Jovan 11,25.26.)

*"Reče mu; Da, Gospode! Je verovah da si **Ti Hristos - Sin Božiji**, koji je trebalo da dođe na svet."* (Jovan 11,27.)

Martin odgovor jasno pokazuje kako je ona bila razumela da je Isus bio rođen u večnosti, jasno tvrdeći da je **On bio Sin, koji je trebalo da dođe na svet**. Božanstvo Hrista je uverenost vernika u večni život, jer se u Njemu (Hristu) nalazi život večni, a svakako, tada u tom trenutku Njegovog života, Isus se oslanjao verom i poslušnošću

na svog Oca kako bi mogao da vaskrsne mrtve, jer; "On je došao na svet da pokaže Božiju slavu, da bi čovek njenom silom koja obnavlja mogao da se uzdigne. Bog se otkrio u Njemu da bi On mogao da se otkrije u njima. Isus nije otkrio nikakve osobine, niti pokazao silu koja ljudima ne bi bila dostupna verom u Njega. Svi ljudi mogu imati Njegovu savršenu ljudsku prirodu, ako se pokore Bogu kao što je i On to činio." Čežnja vekova str.572 (or. str..664.)

U svojim rečima upućenim Marti, Isus se radovao vremenu Njegovog drugog dolaska kada će mrtvi pravednici biti vaskrsnuti Njegovom životodavnom silom.

Jednom prilikom, razgovarajući sa Jevrejskim vođama, upitali su Isusa: "Da li si ti veći od našeg oca Avrama koji je umro? I od proroka koji su pomrli? Za koga ti sebe smatraš (gradiš)?" (Jovan 8,53.)

Nakon što je odao počast Svom Ocu, Isus im odgovori: "Zaista, zaista vam kažem, Ja sam (Ja postojim), pre nego se Avram rodio." (Jovan 8, 58.)

Istog trenutka, Jevrejske vođe su shvatile da je Isus za sebe tvrdio da je On veliki "**JA SAM**", i "tada uzeše kamenje da bace na Njega..." (Jovan 8,59.)

Žalosno je reći, kako su vođe Izrailjeve stajale licem k licu sa istim Onim, koji se obratio Mojsiju iz gorućeg grma na planini Horivu, uputivši mu reči: "**JA SAM ONAJ KOJI JEST**", a nisu Ga prepoznali, nego su Ga odbacili. (2.Mojsijeva 3,1-6; 14,19; 23,20-23. i 1.Korincanima 10,4.)

"I hodaše Isus u crkvi po tremu Solomunovu, a Jevreji ga opkoliše i govorahu mu: dokle ćeš mučiti duše naše? Ako si ti Hristos, kaži nam slobodno." (Jovan 10,23,24.)

Drugim rečima, oni ga upitaše: **Da li si ti Pomazanik? (Da li si ti Hristos?)**

Ovo pitanje se nije odnosilo na Isusovo krštenje na Jordanu, jer su mnogi bili prisutni na licu mesta skoro tri i po godine ranije, a špijuni su ga pratili gotovo na svakom njegovom koraku. Njihovo pitanje odnosilo se na to; da li On tvrdi da je Pomazanik sa Nebesa, koji je trebalo da dođe?

"Isus im odgovori: Ja vam kazah, pa ne verujete. Dela koja tvorim ja u ime Oca svojega, ona svedoče za mene." (Jovan 10,25.)

"U svojim srcima su čuli glas Duha koji Ga je proglašavao za Pomazanika Izrailja, i koji ih je podsticao da i sami priznaju da su Njegovi učenici... Međutim, pošto su Ga odbacili, bilo bi isuviše ponižavajuće da Ga prihvate kao Mesiju. Budući da su svoje noge postavili na stazu neverstva, bili su isuviše gordi da priznaju svoju zabludu." Čežnja vekova str.268 (or. str..322.)

Isus je nastavio govoreći: "Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnogu idu. I ja ću im dati život večni i nikad neće izginuti, i niko ih neće oteti iz moje ruke. Otac moj koji mi ih daje veći je od svih; i niko ih ne može oteti iz ruke Oca mojega. Ja i Otac jedno smo." (Jovan 10, 27-30.)

"A jevreji opet uzeše kamenje da Ga ubiju." (Jovan 10,31.)

"Isus im odgovori; mnoga vam dobra dela javih od Oca svojega, za koje od onih dela bacate kamenje na mene?" (Jovan 10,32.)

"Odgovoriše Mu Jevreji govoreći: za dobro delo ne bacamo kamenje na tebe, nego za bogohuljenje, jer si čovek, a govoriš za sebe da si Bog." (Jovan 10,33.)

*"Kako vi govorite onome kojega Otac posveti (pomaza) i posla na svet: bogohuliš, što rekoh: **JA SAM Sin Božiji?**" (Jovan 10,36.) - (napomena prevodioca; Ime koje je Otac dao Sinu - JHWH - Ja Sam Onaj Koji Jesam)*

Fariseji i verske vođe Izrailja nisu imali izgovora, nego su nastavili sa svojim zlim namerama da Ga ubiju.

JA SAM SIN BOŽIJI

Jednom prilikom Isus je došao u Jerusalem za jedan od praznika Jevrejskih, i prolazeći pored banje Vitezde izlećio je čoveka koji je tamo ležao, a bolovao je kao nepokretan trideset osam godina. Naredio mu je da: "ustane, pokupi svoj odar i hoda" (Jovan 5,8.) ..i čovek odmah ozdravivši, radosno otide...

Ali toga dana bio je Šabat (Sabbath). Nedugo potom, Jevreji optužiše tog čoveka zbog kršenja Šabata.

Kasnije u hramu, taj čovek je, ne znajući za neprijateljstvo verskih vođa prema Isusu, rekao Farisejima, koji su ga ispitivali, ko ga je izlećio. Kao posledica tog događaja, Isus je bio izveden pred Sinedrion da odgovori na optužbe zbog kršenja Šabata.

U svoju odbranu, Isus je rekao; "da je došao oslobodi Šabat od teških zahteva koji su ga (Šabat) učinili prokletstvom umesto blagoslovom...Isus im je saopštio da je delo izlećenja bolesnih u skladu za zakonom o Šabatu....i još je rekao da:"...Sin ne može činiti ništa sam od sebe, nego što vidi da Otac čini; jer što On čini, ono i Sin čini onako." (Jovan 5,19.)... Hristovo delo izlećenja bolesnog bilo je u savršenom skladu sa Zakonom. Ono je odalo počast Šabatu. Hristos je istakao svoja jednaka prava sa Bogom u obavljanju posla koji je bio isto tako svet i istog karaktera kao onaj koji je

vršio Otac na Nebu.

Međutim, fariseji su se još više razjariili. Prema njihovom shvatanju, On, ne samo što je prekršio Zakon, već je time što je Boga nazvao Ocem svojim' proglasio sebe jednakim Bogu...Bes poglavara nije znao za granice...Hristos je odbio optužbe o bogohuljenju. *'Moja je vlast' rekao je, da vršim ovo delo za koje me optužujete, što sam Ja Božiji Sin, jedno (jednak) sa Njim (Ocem) po prirodi, po volji i cilju.*" Čeznja vekova str.161-163. (or. str..204-209)

Problem kod Jevrejskih vođa nije bio doktrinalne prirode ili verovanja da je Mesija bio božanski Sin Božiji, već je naprosto bio u tome što Jevreji nisu verovali da bi Isus mogao biti ta Osoba - Sin Božiji, Mesija, Pomazanik Božiji.

Iznenada je optužba zbog kršenja Šabata izgubila na značaju, jer se sada pred crkvenim saborom pojavila mnogo veća, značajnija optužba, koja je glasila: **TVRDIŠ DAKLE DA SI SIN BOŽIJI?**

Na Njegovom suđenju pred Sinedrionom, Isus je upitan pod zakletvom: "zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš **jesi li ti Hristos - Sin Božiji?**" (Matej 26,63.)

"Reče mu Isus: ti kaza, ali Ja vam kažem: odsada ćete videti Sina čovečijeg gde sedi sa desne strane sile i ide na oblacima nebeskim." (Matej 26,64.)

"Tada je poglavar sveštenečki razderao svoje haljine govoreći: huli na Boga; šta nam trebaju više svedoci? evo sad čujete hulu njegovu." (Matej 26,65.)

"Šta mislite? A oni odgovarajući rekoše; zaslužio je smrt." (Matej 26, 66.)

Jasno je bilo da je Jevrejska nacija razumela da je Isus tvrdio da je Sin Božiji, u smislu da je On bio božansko biće i da je On bio Onaj koji; *"kao Sin čovečiji išaše s oblacima nebeskim, i dođe do Starca (Boga Oca) i stade pred Njim. I dade mu se vlast i slava i carstvo da mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti."* (Danilo 7,13.14.)

Zbog tvrdnje da je Njegovo božansko poreklo istina, a koje je Njegovo božansko Sinovstvo, Hristos je bio optužen za bogohuljenje, proglašen krivim i osuđen na smrt.

Kada su Ga izveli pred Pilata, verske vođe i službenici povikaše; *'raspni Ga, raspni Ga!'* Pilat im je rekao; *"uzmite ga vi i razapnite ga, jer ja ne nalazim krivice na njemu."* (Jovan 19,6.)

"Odgovoriše mu Jevreji; mi imamo zakon i po zakonu našem treba da umre, jer sebe predstavlja Sinom Božijim." (Jovan 19,7.)

Pilat je potom upitao Isusa; "Odakle si ti?" A Isus mu ne dade odgovora." (Jovan 19,9.)

I tada Ga je Pilat predao da bude razapet.

"A koji prolazahu huljahu na Njega mašući glavama svojim, i govoreći; 'ti koji crkvu razvaljuješ i za tri dana načinjaš pomozi sam sebi; ako si Sin Božiji, siđi sa krsta.'" (Matej 27,39.40.)

Malo su ovi muškarci i žene razumeli od toga šta bi se dogodilo da je Isus tada zaista sišao sa krsta, tada više ne bi bilo spasenja za ljudski rod. Hvala Bogu što je Isus odbio da sluša njihove uvrede.

"A tako i glavari sveštencički s književnicima i starešinama podsmevajući se govorahu; drugima pomože, a sebi ne može pomoći. Ako je car Izrailjev, neka siđe sad sa krsta pa ćemo Ga verovati. On se uzdao u Boga, neka mu pomogne sad, ako Mu je po volji, jer je govorio; Ja Sam Sin Božiji." (Matej 27,41-43.)

"Podsmevajući se Spasitelju, ljudi koji su se smatrali tumačima proročanstava ponavljali su baš one reči za koje je Nadahnuće predskazalo da će ih ovom prilikom izgovarati...Međutim, iako podsmešljivo izgovorene, ove reči navele su ljude da tako istražuju Pisma kao nikada ranije. Mudri ljudi su čuli, istraživali, razmišljali i molili se." Čeznja vekova str. 643. (or. str. 749.)

DA LI JE ISUS SIN BOŽIJI?

Ovo je bio razlog zašto je Isus umro - jer je bio tvrdio da je Onaj koji jeste - **pomazani Sin Božiji**.

Ova činjenica bi trebalo da nas natera da duboko razmislimo o ovoj temi!

Da li mi (današnji Hrišćani) verujemo da je Isus pomazani Sin Božiji od večnih vremena, ili smo i mi poput Jevreja u sumnji po pitanju istinitosti Njegovih tvrdnji?

Da li verujemo da je Otac Nebeski zaista poslao Svoga Sina da umre za naše grehe? Ili još konkretnije da se izrazimo, da li verujemo da je **Bog poslao Svog pomazanog Sina da postane ljudsko telo - Sin čovečiji?**

Molimo vas da budete veoma pažljivi kako ćete odgovoriti na postavljeno pitanje, jer ako mislite da poreknete sve prethodno pomenuto kao one činjenice, koje predstavljaju istinitu realnost, postoji opasnost da se suočite sa smrtnim posledicama takvog izbora, a u skladu sa jasnim upozorenjem datim u Pismu; "A svaki duh koji **ne priznaje da je Isus Hristos u telu došao, nije od Boga, i ovaj je antihristov, za koga čujete da će doći i sada je već na svetu.**" (1.Jovanova 4,3.)

"Jer mnoge varalice iziđoše na svet koji ne priznaju Isusa Hrista da je došao u telu; ovo je varalica i antihrist...Koji god prestupa i ne stoji u nauci Hristovoj, onaj nema Boga; a koji stoji u nauci Hristovoj onaj ima Oca i Sina." (2. Jovanova 7.9.)

"Ko je lažljivac osim onoga koji se odriče da Isus nije Hristos? Ovo je antihrist, koji se odriče Oca i Sina. Koji god se odriče Sina, taj ni Oca nema, a koji priznaje Sina, taj ima i Oca." (1.Jovanova 2,22.23.)

Pročitajte pažljivo reči Jovanove i još jednom razmislite o tome da li je Isus Onaj - koji On, lično, tvrdi da jeste.

"Po tom se pokaza ljubav Božija k nama što Bog poslao Sina Svojega Jedinorodnoga na svet da živimo kroz Njega. U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav prema Bogu, nego da On pokaza ljubav prema nama, i poslao Sina Svojega da očisti grehe naše." (1.Jovanova 4, 9.10.)

"I mi videsmo i svedočimo da Otac poslao Sina da bude Spasitelj (Hristos - Pomazanik) sveta." (1.Jovanova 4,14.)

"Koji prizna da je Isus Sin Božiji, Bog u Njemu stoji i on u Bogu." (1.Jovanova 4,15.)

(napomena prevodioca - Bog u nama stoji, tj. prebiva Duhom Svojim Svetim, a Koji je lično prisustvo Oca i Sina u nama)

"Koji god veruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen; i koji god ljubi Onoga Koji je rodio, ljubi i Onoga Koji je rođen od Njega...Ko je koji svet pobeđuje osim onoga koji veruje da je Isus Sin Božiji?" (1.Jovanova 5,1.5.)

*"Koji veruje Sina Božijega ima svedočanstvo u sebi; **koi ne veruje Bogu, načinio Ga je lažovom**, jer ne verova svedočanstvu koje svedoči Bog za Sina Svojega. I ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život večni; i ovaj život večni je u Sinu Njegovom. Ko ima Sina Božijega ima život, ko nema Sina Božijega, nema života." (1.Jovanova 5,10-12.)*

"Ovo pisah vama koji verujete u ime Sina Božijega, da znate da imate život večni i da verujete u ime Sina Božijega. A znamo da Sin Božiji dođe, i dao nam je razum da poznamo Boga istinitoga, i da budemo u istinitome Sinu Njegovom Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i život večni." (1.Jovanova 5,13.20.)

"A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinitoga Boga i Isusa Hrista, koga si poslao." (Jovan 17,3.)

Dragi čitače, da li si voljan da veruješ da je Isus stvarni Božiji Jedinorodni Sin, koji je

bio rođen od večnih vremena?

Nemoj pomisliti da ćeš tim priznanjem slučajno umanjiti ili uniziti slavu Hristovu. Naprotiv, tim verovanjem ćeš je zapravo uvećati, jer je voljeni Otac Nebeski pretrpeo ogromnu bol i patnju predavši nam Svoga Jedinorodnog Sina da umre za pali ljudski rod, radi otkupa greha naših.

(Prema učenjima doktrine o "trojstvu", druga Ličnost Božanstva je navodno postala Sin Isus rođenjem u Vitlejemu. Tokom Njegovog života, Isus se obraćao prvoj Ličnosti (tog navodno 'trojedinog Boga') sa 'Oče', iako će učenje 'trinitarijanca' o Njegovom ljudskom začeću u Vitlejemu pokazati kako ispada da prva Ličnost Božanstva zapravo tada nije bila Otac Isusu. To je, prema učenju o 'trojedinom Bogu', tj. prema doktrini o 'trojstvu' zapravo bila ona 'treća Ličnost', koju oni u skladu sa teorijom o 'trojstvu' nazivaju 'Bog Duh Sveti', a koja je osenila Mariju i time postala Otac Isusu. Tako će 'trinitarijanci' pokušati da opravdaju svoje uverenje i u takvom svom verovanju i tumačenju, pozvaće se na reči zapisane u Jevanđelju po Luki; *"A Marija reče anđelu; kako će to biti kad ja ne znam za muža? I odgovarajući anđeo joj reče; Duh Sveti doći će na tebe, i **sila Najvišega oseniće te**; zato i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se Sin Božiji."* (Luka 1,34,35.)

Ako malo pažljivije pogledate ovaj biblijski tekst, lako ćete uvideti kako istinita biblijska doktrina o Bogu ne stvara nikakvu konfuziju u pogledu razumevanja identiteta Boga Oca i Sina Njegovog, na relaciji Otac - Sin, pa tako i u pogledu događaja Hristovog utelovljenja u Vitlejemu, gde se jasno može zaključiti kako je Otac Nebeski ponovo bio Otac Svome Sinu, kroz Njegovo lično prisustvo - **"sila Najvišega"**, a koje je zapravo Božija sveprisutnost Njegovim Duhom Svetim, Kojim Bog Otac inače deluje svuda u univerzumu.)

Dragi čitaocē, ako ste možda roditelj, otac ili majka, pokušajte samo da zamislite situaciju, kolika bi tuga ophrvala vaše srce kada biste morali da date vašeg jedinog sina da umre za svet pobunjenih ljudi, neprijateljski nastrojenih prema vašem sinu, i to sa mogućnošću takvog rizika da biste mogli da ga izgubite za večnost!

Molim vas da pažljivo promislite o ovoj istini, koja nam otkriva neizrecivu Ljubav Našeg Oca Nebeskog, pokazanu prema nama ljudima, datu kroz tako veličanstvenu žrtvu - smrt Sina Božijega, kako bismo u Njemu i kroz Njega imali život!

Da li ste voljni da sada čitavim svojim srcem, mišlju, umom, razumom i verom prihvatite istinu o Našem Nebeskom Ocu i Njegovom voljenom Sinu? Ako ste predali svoj život Bogu sa ovakvim uverenjem, primićete blagoslov za blagoslovom promišljajući o ovoj predivnoj istini, kao svedočanstvu o Ljubavi Božijoj datoj nama, palim ljudima, a koji smo u Hristu ponovo posinovljeni i vraćeni u Nebesku porodicu

našeg Nebeskog Oca.

Uvidećete sa večnom zahvalnošću koliko je velika i veličanstvena Ljubav Očeva prema nama kada je odlučio da preda Svog voljenog Jedinorodnog Sina - bez obzira na cenu...jer je Sin bio voljan da je plati za nas, za mene, za tebe!

Slava i večno hvala Našem milostivom Nebeskom Bogu i Ocu, kao i Sinu Božijem Isusu Hristu na ljubavi u kojoj stojimo i imamo život večni!

AMIN!

Svrha našeg literarnog rada nije materijalni dobitak, nego širenje istine. Iz tog razloga, ove knjige se dele bez naplate. Podrška ovoj literaturi je zasnovana na dobrovoljnom daru onih koji su u stanju, kako ih je Gospod blagoslovio. *'Reci sinovima Izrailjevim da mi skupe prilog: od svakog koji drage volje da, uzmite prilog meni.'* *Izlazak 25:2* Svi prilozi se upotrebljavaju za dalje širenje Jevanđelja drugima. S obzirom da su ove knjige besplatne, mi vas ohrabujemo da ih delite sa drugima koje samo vi možete dokučiti. Ako niste u situaciji da možete materijalno pomoći, nemojte da vas to spreči u slobodnom upotrebljavanju i širenju ovih materijala. Mi vas samo molimo za vašu podršku u molitvi pred Gospodom.

Za dalje proučavanje

- **Božanstvo Crno na Belo** – Direktni citati Elen Vajt na temu Božanstva koji pokazuju doslednost njene vere tokom cele njene spisateljske karijere.
- **"Živi glas Gospodnjih svedoka"**. Direktni citati osnivača crkve adventista sedmog dana. Pročitajte za sebe šta su svi pioniri adventizma verovali i učili, i šta g-đa Vajt kaže o njima.
- **Sastavljanje Mozaika** - Prividno teški za razumeti citati Duha Proroštva predstavljeni u kontekstu u kojem su dati, i objašnjeni uz pomoć samih njenih spisa
- **Hrist i Njegova Pravednost** – Knjiga E.J. Vagonera u kojoj je u detalje izneo teologiju koja je bila osnov čuvene poruke 1888, koju je Elen Vajt nazvala prvim kapima poznog dažda
- **1888 – Preispitivanje** – Konfrontacija između Boga i njegovog naroda koja se nastavlja i posle više od 120 godina. Fascinantna analiza pastora/misionara Roberta J. Vilenda i Donalda K. Šorta
- **"Kako da posmatramo Hrista?"** Prava pozicija Hrista u poruci iz 1888. od E. J. Wagonera. Opovrgavanje jeresi da je Hrist stvoreno biće.

- **"Ilijina poruka"**. Ko će objaviti Ilijinu poruku na završetku istorije zemlje?"
- **"Hrist i Njegova pravednost"**. E. J. Waggonerovo klasično razmatranje opravdanja verom, prvi put štampano 1890.
- **"Priča o Otkupljenju"**. Prvih pet veoma važnih poglavlja knjige "Priča o Otkupljenju", koji objašnjavaju kako je počela velika borba.
- **"Božanstvo Hristovo"**. Rukopis C. S. Longacrea napisan da se suprotstavi otpadu koji ulazi u Božju crkvu.
- **"Čudesna Božja ljubav"**. Ljubav koju Bog ima prema čoveku može biti jedino ispravno shvaćena u svetlu žrtve Oca i Sina. Biblijsko izlaganje pogodno za sve hrišćane. (nije od adventista sedmog dana).
- **"Zakon greha nasuprot Zakonu Duha"**. Poruka o našoj odgovornosti kao hrišćana pred Bogom.
- **"Ljudska priroda Hrista"**. Ispravno razumevanje ljudske prirode Hrista dok je bio na Zemlji.
- **"Spaseni blagodaću"**. Propoved Charles T. Eversona, jasno ocrta spasenje blagodaću, bez odbacivanja povezanih izjava o zakonu.
- **"Oltar Gospodnji"**. Obnovljenje Božjeg oltara na planini Karmil paralelno sa konačnom obnovom znanja o pravom Bogu.

Nađite ove izvore i još na:
www.Revelation1412.org
www.istinaotrojstvu.com

Sa željom da prikažu svoju veliku razboritost rabini su upozoravali narod da ne prihvata nove nauke koje uči ovaj novi učitelj; jer su njegove teorije i postupci u suprotnosti s učenjima otaca. Narod je imao poverenja u ono što su sveštenici i fariseji učili, umesto da teži da sam razume Božju reč. Poštovali su sveštenike i poglavare umesto da poštuju Boga i odbacivali istinu da bi mogli održati svoja predanja. Mnogi su bili oduševljeni i skoro uvereni, ali nisu delovali po svom osvedočenju i nisu se ubrajali u Hristove pristalice. Sotona je napadao svojim iskušenjima sve dok svetlost nije izgledala kao tama. Na taj način mnogi su odbacili istinu koja bi ih spasila.

Verni Svedok kaže: »Evo stojim na vratima i kucam.« (Otkrivenje 3,20) Svaka opomena, ukor i usrdna molba u Božjoj reči ili preko Njegovih vesnika predstavlja kucanje na vrata srca. To je Isusov glas koji traže da uđe. Sa svakim kucanjem na koje se ne odgovara, sklonost da se otvori postaje slabija. Ako se danas zanemari delovanje Svetoga Duha, ono sutra neće biti tako snažno. Srce postaje manje prijemčivo i zapada u pogubnu nesvesnost o kratkoći života i neprolaznoj večnosti iza toga. Naša osuda na sudu neće proizaći iz činjenice da smo bili u zabludi, već iz činjenice da smo zanemarili prilike koje je Nebo slalo da naučimo što je istina. (Čežnja Vekova, str. 212)

Ovo je prilika poslata s Neba.
Hoćeš li je iskoristiti, ili zanemariti?